

Muusi.

Biohiilestä kun tuhkan vie, jää jälkeen se synkistä synkin.
Siinä valolle ole sijaa.
Musta on uusi uusi.
Musta myös taivaalla kuu, kun kuu välissä auringon ja maan.
Pimeys peittää pinnan, pinnan myös kiristää.

Väki väsyä ja sairastuu, yhteinen elokin haurastuu, mieli mustuu.
Kiros pimeässä yössä, rakkaat pimeän vastaisessa työssä.
Musta on uusi uusi.
Mullan se vahvistaa, luo kasvulle pohjan.
Mites talon multa?
Kunhan kellarissa ei valo palaisi, äkkiä talohon turvakin palaisi.

Musta möllykkä taivaalla yön.
Tekee työn hitaasti, tuskastuttavan hitaasti jos toiselta kysyy.
Ihan kuin paikallansa pysyy, mutta jotain tapahtuu...
Hitaasti esiin astelee punertava sirppi.
Terän teroittaa toiselta syrjältä, toiselle veistänyt raa'at rannut.
Armoa ei ole, musta on uusi uusi.
Tahtoo nöyryä, kääntyä sisään, tarkastaa tontti.

Kohta sirpistä leivon unelmaa työksi, onkipoika kuu-Luís.
Hieman kun saa valosta vihiä, alkaa pauhaa kohti rauhaa.
Rantaa kohti katiskan kulku, suurilla lavoilla valloittava hauki.
Takki auki ja tunteet tupaan. Jumit julmat, yhteiselon pulmat.
Yhtä tarkkaa kuin sahaan tekisi terää, 55 astetta.
Hieman enemmän kuin hiivalle tekisi pesää.
Lämpö luo liikettä, muutos, kuhina, puhina.
Ravitseva raski, yhdessä tukkia tupaan, katse kohti synkkää.
Musta uuni on uusi uusi.

Uusi uusi on musta-aluinen, pellon pesässä ja silmän alla.
Sieltä nousee ruoka ja rakkaus.
Lempeä nälkä ja rehellinen, tunne myötäinen.
Myötätunnolla tunnon tuskallisen tuolle puolen.
Sinne missä synkistä synkimmän hiilen voimalla...
...kasvaa valkoinen kurpitsa.

Jottei, aika olisi mustavalkoinen, väliin veistelty vappu.
Työskentelevä väki juhlan tunnelmassa tuo toisille kuunnelmaa.
Vaihtoiko joku jo suudelmaa?
Kylän kokous, latautunut tunnelma.
Tunnelataus kohtaamisen viikoilta pääsee vapautumaan.
Vapputanssit taikoo liikkeitä lanteisiin.

Ihmisen ilo, sellainen jalo, rehellinen ja omintakeinen.
Tarttunut täyteen tämä talo.
Jokainen vielä osana, kenenkään hetki ole piinaa.
Täysin ilman viinaa.

Kuu kääntyy, pian jälleen täyteen.
Väki on vähentänyt painetta, täytyy levätä, antaa muidenkin.
Antautua.
Luonto innostuu tunnelman tueksi.
Heittää etupakkina peltoon valkeat.
Valkeat sipulit taas peittyvät vaossa, käynyt heil tuuri jaossa.

Sieltäpä makunsa ammentanut, tehonsa tuottanut.

Saapa kokemattomat kokea talven takauman.
Käden pesee tuore lumi, suksikin vielä liu'un laittaa.
Siellä täällä karstat viuhuu, rukki vie huomion.
Sellaisen kunnioittavan hiljaisen, viimeinen vastus pelissä.

Elämä pelissä, jokaisessa epelissä tavan kaipuu.
Kai puu maan meille taas suo.
Suo tiristää vedestä virran.
Virran ilma tuntuu turvassa pihalle kun tulen.
Tulen polte meissä muuttaa kaiken.
Kaiken tämän kyllästää rakkaus.
Rakkaus on uusi muusi.

<3